

Цѣль нѣовогъ долазка нїе позната. — По окружію нишкомъ обилази сада срдаръ Хайдинъ и опоминѣ народъ, да порезъ плаћа“.

Србске новине, г. XVIII, бр. 9, стр. 32, к. 2 отъ 22 януари 1851.

1851.

Бугарска. Съ границе бугарске пишу намъ: Пролазећи крозъ *Нишъ* чуо самъ да се народъ *христїанскій* хвали, што по селима између себе данакъ разрезую, купе и царской хазни предаю. Чуо самъ такође, да *іймъ* є обявлѣно, да ће *іймъ* одъ Марта мѣсеца и десетакъ одъ спахилука бити у данакъ узетъ; како є пакъ народъ збогъ тога нарочито ове прошле године одъ закупаца многу штету и зулумъ теглио, то се сада неизказано радує, што ће се по овой новой наредби тога избавити, те благосиля и хвали цара, кои тако милостиво призрѣніе има према нѣговымъ тегобама. — У *Нишу* є уверена шура по новой царской наредби, коя свакоме еднако, быо онъ богатъ или сиромакъ, по правди, и ч. Решидъ паша особито на то мотри, да шура строго по царской заповѣсти поступа и свакоме правду да є, коє му заиста на честь служи. Но народу тешко пада, и врло тужи, што се у мало времена неколико *христїански жена и дѣвојка* потурчило, а нїє *іймъ* дозволѣно было састати се пре са своимъ родителѣма и родбиномъ, нито су, као што издана царска заповѣсть налаже, питане быле: изъ когъ се узрока турче — да ли одъ свое волѣ или на превару и обећанъ какво? А некій данъ опетъ три Турчина дођу ноћу у едно село прокупачко, гдѣ отму єдну дѣвојку и потурче є, а кадъ є дошло да се суде, а они нађоше два Турчина да посвѣдоче, а сеоско свѣдочанство нїе се примило. Овдѣ бы требало владике наше да се узму за духовно стадо свое, да поступајући по науци еванђелской: *добрый пастиръ полаже душу за стадо свое* (к. а.) гледаю и наставаю, да кадїє и муфтїє у такимъ случаима праведанъ и добаръ испытъ држе, као што царска заповѣсть прописує. Архипастиръ нашъ у *Нишу* и. *Јоникїє* увѣкъ є народъ *христїанскій* кодъ ч. везира